Vše, co nař. rozhodnutí vykládá o stejném významu výměru pojišťovny a žaloby v řízení soudním pro stranu, nemohlo by — i kdyby bylo správné — zdůvodniti výklad, který dává citované normě § 189. Řešení otázky, má-li se státi doručení výměru k vlastním rukám po způsobu doručování žalob, nelze připínati na podobu nebo obdobu výměru se žalobou, a to již proto ne, poněvadž zákon sám určuje způsob doručování, vypočítává sám případy ty, čímž použití analogie co do případů, ve kterých jest obdobně použíti předpisů o doručování žalob, přímo vylučuje.

Nař. rozhodnutí, jež vycházelo z nesprávného výkladu citované normy, je proto v rozporu s platným právem.

Č. 12.392.

Školství. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Výpověď daná profesorským sborem vysoké školy báňské v Příbrami asistentu této školy není výrokem v pořadu instančním konečným.

(Nález ze 7. května 1936 č. 18.817/35.)

Věc: Ing. Rudolf M. v Příbrami proti rozh. profesorského sboru vysoké školy báňské v Příbrami ze 14. prosince 1932 a 25. ledna 1933, intimovaným přípisy rektorátu této školy z 22. prosince 1932 a z 30. ledna 1933, o výpovědi a zproštění služby.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Výměrem zem. úřadu v Praze z 27. září 1930 potvrzeno k usnesení profesorského sboru ustanovení st-le asistentem při ústavu kovohutnictví vysoké školy báňské v Příbrami na dobu od 1. října 1930 do konce září 1932 v I. služební třídě a výměrem z 2. července 1932 jeho další ustanovení při témž ústavu na dobu od 1. října 1932 do konce září 1934.

Podle předpisu rektorátu vysoké školy báňské v Příbrami z 22. prosince 1932, doručeného též st-li, oznámil přednosta ústavu hutnictví kovů vysoké školy báňské ve schůzi profesorského sboru konané 14. prosince 1932, že dal st-li tříměsíční výpověď, a to ke dni 31. prosince 1932, takže jeho služební poměr přestává dne 31. března 1933. Profesorský sbor vzal tuto výpověď na vědomí.

Dalším přípisem z 30. ledna 1933 sdělil rektorát téže školy st-li, že podle návrhu přednosty ústavu kovohutnictví dává mu profesorský sbor vysoké školy báňské usnesením z 25. ledna 1933 dvouměsíční výpověď, t. j. tak, že jeho služební poměr přestane dnem 31. března 1933, s podotčením, že st-l nevyhovuje požadavkům služby. — — —

Maje rozhodovati o stížnosti podané do obou shora uvedených intimátů rektorátu vysoké školy báňské v Příbrami, musil se soud nejen z popudu stížnosti samé, jakož i odvodního spisu žal. úřadu, nýbrž i z moci úřední s hlediska §§ 4 a 5 zákona o ss vypořádati s otázkou,

jde-li v daném případě o rozhodnutí konečná, poněvadž jen taková mohou býti tímto soudem přezkoumána.

V tomto případě šlo o výpověď danou asistentu vysoké školy báňské v Příbrami, tudíž o otázku rozvázání služebního poměru vysokoškolského asistenta.

Stížnost se domnívá, že rozhodnutí profesorského sboru může býti v této otázce konečné, a to vzhledem k ustanovení § 3 nař. býv. rak. min. vyučování z 1. ledna 1897 č. 9 ř. z., resp. § 89 plat. zákona č. 103/1926 Sb., podle nichž vysokoškolského asistenta ustanovuje profesorský sbor samostatně a teprve po 4leté asistentské službě vyžaduje se k založení, resp. prodloužení služebního poměru asistentského vedle projevů vůle akademického úřadu ještě souhlas ústřední školské správy. Stížnost tu vychází zřejmě z toho nesporného skutkového stavu, že sporná výpověď stala se ještě uvnitř onoho prvního čtyřletí (resp. druhého dvouletí), na něž ustanovuje profesorský sbor asistenta podle názoru st-lova samostatně. Stížnosti nelze přisvědčiti.

Již v nálezu Boh. A 1959/23 bylo dovozeno, že vysoká škola báňská v Příbrami je pouhým ústavem státním bez jakékoliv samostatné personality právní a že orgány povolané k její správě jsou v poměru k min. školství jedině v postavení úřadu podřízeného k úřadu nadřízenému. Je tedy profesorský sbor vysoké školy báňské v Příbrami, vydávaje výrok ve věci správy vysoké školy — jakým je nesporně i výrok o zrušení služebního poměru asistenta na ní ustanoveného —, s hlediska § 36 org. statutu schváleného nejv. rozhodnutím z 31. července 1904, vyhlášeného nař. býv. min. orby z 2. srpna 1904 č. 85 ř. z., a § 1 instrukce pro učitelský . . . služební personál na báňských vysokých školách v Lubně a Příbrami, vydané na základě §§ 39 a 40 statutu výnosem min. orby z 2. srpna 1904 č. 21.684 úřadem školské správy, jemuž jest asistent této školy jak s hlediska citovaných již předpisů, tak i s hlediska služební instrukce pro asistenty na vysokých školách technických, vydané výnosem býv. rak. min. vyučování z 20. dubna 1901 č. 11.627 a platné i pro úpravu právních poměrů asistentů vysoké školy báňské v Příbrami podle výnosu min. školství ze dne 19. dubna 1927 č. 29.814, služebně podřízen. Výrok takového úřadu není však konečným, ježto v materii, o niž tu jde, další instanční postup positivním předpisem není vyloučen a ježto tam, kde zákon výslovně pořad stolic neomezuje, sluší pokládati za vůli zákona, že straně přísluší právo odvolati se vždy až k oné instanci, která podle zákonné organisace úřadů a podle jejich hierarchického pořadí má v té příčině rozhodovací postavení instance nejvýš nadřízené (srov. Boh. A 6755/27). Podotýká se, že o ustanovení čl. 8 org. zákona č. 125/27 Sb. tu nejde. Podléhá tedy takový výrok profesorského sboru instančnímu přezkoumání příslušného ministerstva, jemuž je ve smyslu § 35 org. stat. (srov. dále §§ 3, 7, 9, 17, 20, 23, 25, 26, 27, 34, 38, 39, 40) a § 1 cit. služ. instrukce z r. 1904 vysoká škola báňská v Příbrami podřízena a jež funguje zásadně jako nejvyšší stolice odvolací (srov. též Boh. A 1596/22).

K poukazu stížnosti na § 89 plat. zákona a § 3 nař. č. 9/1897 ř. z. stačí pak poznamenati, že předpisy ty jednají o ustanovování vysoko-

školských asistentů, že však z nich neplyne nic pro otázku konečnosti rozhodnutí ve věci zrušení služebního poměru takového asistenta.

Za tohoto stavu není tedy výrok profesorského sboru o výpovědi asistenta vysoké školy báňské v Příbrami konečným rozhodnutím úřadu správního, jak je má na mysli § 5 zákona o ss, a nebyly tudíž konečnými ani výroky dnes naříkané.

Nebyly-li však výroky ty konečnými (bez ohledu na jejich vzájemný poměr), jest stížnost proti nim podaná s hlediska § 5 zákona o ss nepřípustnou a bylo ji jako takovou odmítnouti, aniž na tom může co měniti poukaz stížnosti na nedostatek poučení o opravných prostředcích, neboť není předpisu — jak nss konstantně judikuje —, který by úřadům školské správy v Čechách ukládal povinnost opatřovati svá rozhodnutí takovým poučením.

Č. 12.393.

Školství. — Církevní věci: * Zastupovati náboženskou obec jako vydržovatelku řím.-kat. ludové školy přísluší ve věcech služebních požitků učitele konfesijní školy též školské stolici, zřízené pro tuto školu, nikoli výlučně biskupovi, v jehož diecési je tato konfesijní škola.

(Nález ze 7. května 1936 č. 12.253/36.)

Věc: Cyril C. v Batovcích jako předseda římsko-katolické školské stolice tamtéž proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 11. srpna 1933 o ředitelském přídavku správci školy.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podáním z 26. listopadu 1932 žádal Jan W., bývalý definitivní správce školy v Batovcích, u okr. úřadu v Levicích o vymožení správcovského přídavku od udržovatele římsko-katolické ludové jednotřídní školy v Batovcích, resp. od školské stolice tamtéž za dobu od 1. ledna 1924 do 31. srpna 1932 v úhrnné částce 5.500 Kč.

Výměrem z 8. června 1933 zavázal okr. úřad v Levicích na základě § 30 zák. čl. XVI:1916 (recte 1913), resp. vlád. nař. č. 96/1928 Sb. římsko-katolickou školskou stolici v Batovcích, resp. jí zastoupené věřící pod následky exekuce, aby školská stolice vyplatila žadateli správcovský přídavek v požadované výši.

Výměr ten byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost vytýká nejprve nejasnost stanovisku nař. rozhodnutí v otázce, komu byl uložen závazek zaplatiti správci školy přídavek. Podle výměru okr. úřadu v Levicích byla prý k placení správcovského přídavku zavázána římsko-katolická školská stolice, resp. věřící; nař. rozhodnutím byl výměr okr. úřadu potvrzen, avšak mluví se v něm o římsko-katolické církvi v Batovcích jako o udržovatelce školy, zavázané k vyplácení učitelských platů. Podle názoru stížnosti římsko-katolická školská stolice nezastupuje ani římsko-katolickou církev, ani církevní obec (věřící) a nemůže býti zavázána k placení správcovského přídavku,